

IGNACIO PINAZO I LES AVANTGUARDES

Afinitats electives

8 setembre 2016 – 17 setembre 2017

Ignacio Pinazo. *Racó amb Llauradora*, 1885. IVAM

Col·laboren:

any
Pinazo
2016

IGNACIO PINAZO I LES AVANTGUARDES. Afinitats electives

Comissari: Francisco Javier Pérez Rojas

Galeria 8. IVAM, Centre Julio González

8 de setembre 2016 – 17 de setembre 2017

Amb motiu del centenari de la mort d'Ignacio Pinazo Carmarlench (1849-1916), l'IVAM ha programat una de les exposicions més especials de la seua figura com a just homenatge a un dels seus artistes més genials. La mostra, **que reuneix al voltant de 150 obres**, pretén trencar amb prejudicis i visions restringides sobre l'artista valencià i la seua presència a l'IVAM, plantejant un diàleg i acostament de la seua obra a la de creadors dels corrents més diferents i tendències presents a la col·lecció del museu.

Encara que la major part de les obres que s'exhibeixen procedeixen dels fons de l'IVAM, la mostra s'enriqueix així mateix amb **una trentena de treballs del pintor que pertanyen a la Casa Museu Pinazo i al Museu de Belles Arts de València**. Per dissenyar el discurs expositiu s'ha plantejat el concepte d'afinitat amb l'objectiu de subratllar les coincidències de la seua mirada amb les d'altres creadors presents a la col·lecció de l'IVAM.

Ignacio Pinazo. *Flores silvestres*, s.f. IVAM

El títol de l'obra de Goethe *Afinitats electives* suggereix que aquestes afinitats es produeixen per una mena d'atracció entre les obres de Pinazo i les d'altres autors contemporanis que, en la majoria dels casos, mai van conèixer ni remotament l'obra del pintor de Godella. Precisament per aquest motiu, les

intuïcions i premonicions de la modernitat per part de Pinazo es fan més efectives i pures, alhora que deixen la porta oberta a nous relats i anàlisis que van més enllà de les coincidències formals.

Julio González. *En la playa de Berck*, 1926. IVAM

Per establir el diàleg amb Pinazo, s'han seleccionat **més de 50 obres de diferents disciplines d'una trentena d'autors**. Des de dibuixos i escultures de **Julio González** o **Picasso**, a pintures de **Joaquín Torres-García**, **Pancho Cossío**, **Jean Dubuffet**, **André Masson**, **Kurt Schwitters**, **Manolo** i **Jacinta Gil**, **Joan González Pellicer**, **Francisco Lozano**, **Emilio Vedova**, **Vicente Esteban**, **Antonio Saura** o **Manuel Valdés**; dibuixos de **Robert Rauschenberg**, **Paul Klee** o **Pablo Gargallo**;

Miquel Barceló. *Acróstico de cabras I y II*, 1991. IVAM

litografies o gravats de **Claude Cahun**, **Sonia Delaunay**, **Mompó** o **Miquel Barceló**; heliografies d'**Alberto Corazón**; o fotografies d'**Horacio Coppola**, **Herbert List**, **Piet Zwart**, **Jaromír Funke**, **Alfonso**, **Pierre-Jean Amar**,

Jaume i Jorge Blassi, Cristina García Roderó, José Vicente Aleixandre Porcar o Pilar Pequeño.

André Masson. *Crisálidas*, 1956. IVAM

Els treballs de Pinazo sempre estan més a prop dels impulsos de l'expressionisme abstracte que dels corrents constructius. L'exposició s'estructura a través de diferents apartats: l'enquadrament i la mirada, la fragmentació, el gest i la mirada, la fragmentació, el gest i la matèria, que partint de la tradició goyesca ens porten a l'abstracció.

Ignacio Pinazo. *Gente a la entrada de un edificio*, s.f. IVAM

Conciliar virtuosisme tècnic amb la profunda reflexió i teorització de l'art i de la vida va ser una de les constants de l'art de Pinazo. La seua obra no es descobreix a cop d'ull, requereix un esforç de la mirada per desentranyar i

apreciar els múltiples matisos que és capaç de condensar a través d'una simple pinzellada, però un cop endinsats en el seu món es descobreix un univers plàstic fascinant.

Ignacio Pinazo. *Centinela*, s.f. IVAM

La pintura de Pinazo és en essència realista, interessant-se per totes les formes de sociabilitat que es despleguen al seu voltant, desenvolupant una visualització dels costums i el paisatge valencians completament nous. L'art de Pinazo va estar sotmés a un procés de recerca i experimentació que fan d'ell un model d'artista evolutiu en sintonia amb les directrius més avançades de la pintura europea del seu temps: naturalisme, impressionisme o expressionisme.

L'exposició *Ignacio Pinazo i les avantguardes. Afinitats electives* ens descobreix el potencial i la intuïció de Pinazo, la seua capacitat d'abstracció i impuls creatiu, el valor expressiu del fet gestual i la importància de l'element matèric en moltes de les seues obres, els fragments i detalls semblen premonicions d'una pintura d'acció. Un Pinazo inèdit i insòlit, que en part s'intuïa, però que

fins ara no s'havia destacat ni visualitzat des que l'IVAM va obrir les seues portes fa ara 27 anys.